

Părțile din procedura principală

Reclamant: Piotr Zarski

Pârât: Andrzej Stadnicki

Întrebările preliminare

- 1) Închirierea de spații este o prestare de servicii în sensul articolului 2 punctul 1 și al articolului 3 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale ⁽¹⁾ [precum și în sensul considerentelor (2), (3), (7), (11), (18) și (23) ale directivei]?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, la încheierea unui contract de închiriere pe durată nedeterminată, se consideră că tranzacția comercială în sensul articolului 1 alineatul (1), al articolului 2 punctul 1 și al articolelor 3, 6 și 8 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului [precum și al considerentelor (1), (3), (4), (8), (9), (26) și (35) ale directivei] este contractul de închiriere în general sau fiecare operațiune separată sub forma plății chiriei în contrapartida punerii la dispoziții a spațiilor și a utilităților aferente?
- 3) În cazul în care, ca urmare a răspunsului la a doua întrebare, se constată că tranzacția comercială o constituie plata chiriei în contrapartida punerii la dispoziție a spațiilor și utilităților aferente, articolul 1 alineatul (1), articolul 2 punctul 1 și articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului [precum și considerentul (3) al directivei] trebuie interpretate în sensul că statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al directivei contractele de închiriere încheiate înainte de 16 martie 2013, atunci când întârzierea în efectuarea plăților chiriei a survenit după această dată?

⁽¹⁾ JO L 48, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Kehl (Germania) la 21 iunie 2016 –
Procedură penală împotriva lui C**

(Cauza C-346/16)

(2016/C 335/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kehl

Partea din procedura principală

C

Cealaltă parte: Staatsanwaltschaft Offenburg

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Codul Frontierelor Schengen”) sau alte reglementări ale Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care conferă organelor de poliție ale statului membru respectiv competența să controleze conținutul unui bun, independent de comportamentul persoanei care poartă bunul asupra sa sau de existența unor împrejurări particulare, într-o zonă de până la 30 de kilometri de la frontiera internă a acestui stat membru cu statele semnatare ale Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (Convenția de aplicare a Acordului Schengen), în scopul prevenirii sau împiedicării intrării ilegale a persoanelor pe teritoriul acestui stat membru, precum și al prevenirii săvârșirii anumitor infracțiuni privind securitatea frontierei de stat sau controalele la frontieră, sau care sunt săvârșite în legătură cu trecerea frontierei, fără să fi fost reintroduse temporar controalele la respectiva frontieră internă, în conformitate cu articolul 23 și următoarele din Codul Frontierelor Schengen?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 (Codul Frontierelor Schengen) sau alte reglementări ale Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări sau practici naționale care permite unei instanțe penale din acest stat membru să utilizeze o probă împotriva inculpatului, în pofida faptului că aceasta a fost obținută printr-o măsură de stat care încalcă dispozițiile dreptului Uniunii?

⁽¹⁾ JO L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 5.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel
(Belgia) la 24 iunie 2016 – T.KUP SAS/Belgische Staat**

(Cauza C-349/16)

(2016/C 335/47)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: T.KUP SAS

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul nr. 1294/2009 ⁽¹⁾ este lipsit de validitate în privința unui importator precum cel din litigiul principal, întrucât încalcă articolul 17 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază ⁽²⁾, având în vedere că Comisia a utilizat pentru reexaminare un eșantion alcătuit numai din opt importatori, deși ar fi trebuit examinat un număr rezonabil de 21 de importatori?
- 2) Regulamentul nr. 1294/2009 este lipsit de validitate în privința unui importator precum cel din litigiul principal, întrucât încalcă articolul 11 alineatul (2) al treilea paragraf din regulamentul antidumping de bază, având în vedere că, în cadrul examinării sale, Comisia, incluzând în eșantion cinci importatori mari și numai trei importatori mici și în plus, luând în considerare în principal datele furnizate de importatorii mari, nu a ținut seama în mod suficient în reexaminarea sa de probele prezentate?
- 3) Regulamentul nr. 1294/2009 este lipsit de validitate în privința unui importator precum cel din litigiul principal, întrucât încalcă articolele 2 și 3 din regulamentul antidumping de bază și/sau articolul 11 alineatul (2) și articolele 5 și 9 din regulamentul antidumping de bază, având în vedere că, în cadrul reexaminării sale, Comisia nu a dispus de suficiente date pentru a putea constata că se realizează în continuare importuri care fac obiectul unui dumping și că astfel se produce un prejudiciu?
- 4) Regulamentul nr. 1294/2009 este lipsit de validitate în privința unui importator precum cel din litigiul principal, întrucât încalcă articolul 21 din regulamentul antidumping de bază, având în vedere că, în cadrul reexaminării sale, Comisia impune condiția existenței anumitor indicii potrivit cărora un importator este afectat în mod neproportional de o prelungire?

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2009, L 352, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).